

forværret eller genopblusser. Endvidere kan sikringsstyrelsen henstille til skadelidte, at han ikke udfører bestemte former for arbejde, såfremt dette er påkrævet for at forhindre, at sygdommen bliver forværret eller genopblusser. Henstillingerne kan gives som midlertidige eller varige. Henstillingerne skal meddeles skadelidte i anbefalet brev med vejledning om de retlige følger, hvis henstillingen ikke efterkommes.

Stk. 2. Medfører en henstilling indtægts-
tab for skadelidte, kan sikringsstyrelsen bestemme, at der ydes skadelidte en godtgørelse i anledning af det opståede indtægts-
tab, i tiden indtil afgørelse træffes om erstatning for forringelse af erhvervsevnen. Sikringsstyrelsen bestemmer, på hvilken måde og med hvilket beløb godtgørelsen skal ydes.

§ 23. Efterkommer skadelidte ikke de krav eller henstillinger, der er nævnt i §§ 21 og 22, eller modarbejder han sin helbredelse ved tilsidesættelse af givne forskrifter, kan sikringsstyrelsen bestemme, at hans ret til erstatning helt eller delvis bortfalder.

Stk. 2. Såfremt de efterladte modsætter sig obduktion, kan sikringsstyrelsen bestemme, at retten til erstatning bortfalder.

§ 25. Skønner sikringsstyrelsen under sagens behandling, at sygebehandling eller optræning er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse, skal forsikringsselskabet betale udgifterne herved i det omfang, disse ikke kan afholdes efter lov om offentlig sygesikring eller som led i behandlingen på offentligt sygehus. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen i de optræningsinstitutioner, sikringsstyrelsen har godkendt hertil.

Stk. 2. Skønner sikringsstyrelsen under sagens behandling, at anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt sygevogne er nødvendig for at sikre sygebehandlings- eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén, skal forsikringsselskabet betale udgifterne hertil.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder også ved genoptagelse af sagen med henblik på en ændret

vurdering af erhvervsevnetabet og det varige mén.

Stk. 4. Har en forsikret under arbejdet anvendt et af de hjælpemidler, der er nævnt i stk. 2, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder arbejdet foregår, skal forsikringsselskabet afholde udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse af hjælpemidlet.

§ 26. Når der efter sygebehandling, optræning eller anden revalidering er grundlag for at skønne over skadelidtes fremtidige tilstand og erhvervsmuligheder, afgør sikringsstyrelsen, om der tilkommer skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for varigt mén. Afgørelsen skal så vidt muligt træffes inden 1 år og senest inden 3 år efter arbejdsskadens indtræden. For de sygdomme, der er nævnt i § 10, regnes fristen dog fra dagen for tilfældets anmeldelse.

Stk. 2. Afgørelse af erstatningsspørgsmålene efter §§ 27 og 28 kan træffes særskilt.

§ 27. Har en arbejdsskade medført nedsettelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, tilkommer der ham erstatning for tab af erhvervsevne. Erstatning ydes dog ikke, såfremt erhvervsevnetabet er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet skal sikringsstyrelsen tage hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af ham efter hans evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre denne kapitaliseres efter reglerne i § 39.

Stk. 4. Ved fuldstændig tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årlig $\frac{3}{4}$ af skadelidtes årsløn, jfr. § 37, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 5. Den årlige ydelse udbetales med $\frac{1}{12}$ månedlig forud og løber fra tidspunktet for afgørelsen, medmindre sikringsstyrelsen skønner, at særlige omstændigheder taler for et andet tidspunkt.

Stk. 6. Fra udgangen af den måned, hvor den erstatningsberettigede fylder 67 år, afløses den løbende ydelse af et engangsbetrag på 2 gange den årlige ydelse efter stk. 4. Er en